

Sygn. akt: I C 417/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Hanna Rucińska
Protokolant:	stażysta Agata Wodwud

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa **B. W.**

przeciwko **A. C.**

o ustalenie

1. ustala, że powodowi B. W. przysługuje prawo własności akcji w ilości 4140 (cztery tysiące sto czterdzieści) sztuk serii (...) od numeru (...) do numeru (...) spółki (...) S.A. z siedzibą w P. z tytułu umowy sprzedaży z dnia 16 lutego 2012r.,
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4140 (cztery tysiące sto czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,
3. wyrokowi w punkcie 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

I C 417/13

UZASADNIENIE

Powód B. W. wniósł pozew przeciwko **A. C.** o ustalenie, że powodowi przysługuje prawo własności akcji w ilości 4140 sztuk serii (...) od nr (...) \980 di nr (...) spółki (...) S.A. w P., z tytułu umowy sprzedaży z dnia 16 lutego 2012r.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w dniu 19.10.2010r. w B. strony zawarły umowę przelewu wierzytelności. Na mocy umowy pozwana jako sprzedająca oświadczyła m.in., że zobowiązuje się dokonać nieodpłatnego nabycia akcji i wyłącznie na żądanie powoda jako kupującego dokonać wszelkich czynności faktycznych i prawnych, dopełnić wszelkich formalności jakie będą przewidziane procedurą nieodpłatnego nabycia akcji, jak również otworzyć w domu maklerskim rachunek papierów wartościowych, zapisać akcje na tym rachunku i odebrać zaświadczenie depozytowe wydane przez dom maklerski stwierdzające prawo własności przysługujące sprzedającemu do akcji, a także dokonać blokady akcji na rzecz kupującego w ten sposób, że blokada będzie odwołana tylko za zgodą kupującego lub następcy prawnego kupującego. Pozwana oświadczyła również, że do dnia zawarcia powołanej umowy nie zawierała żadnych umów ani nie dokonywała żadnych jednostronnych czynności prawnych mających na celu zbycie lub zobowiązanie do zbycia prawa do nieodpłatnego nabycia akcji. Przed zawarciem umowy powód przekazał pozwanej 82.800 zł tytułem ceny za wierzytelności. W dniu podpisania umowy pozwana udzieliła powodowi pełnomocnictwa do dokonywania w jej imieniu wszelkich oświadczeń i dyspozycji dotyczących akcji. W umowie sprzedaży zostało

złożone oświadczenie pozwanej, że akcje będące przedmiotem sprzedaży, nie są obciążone zastawem. Celem zabezpieczenia wierzytelności przysługujących powodowi strony zobowiązały się do zawarcia umowy zastawu na akcjach, na podstawie której do dnia zawarcia umowy sprzedaży przedmiotowe akcje pozostaną zablokowane na rzecz kupującego w depozycie prowadzonym przez dom maklerski, a w przypadku dopuszczenia akcji do obrotu na rynku regulowanym czy też w ramach alternatywnego systemu obrotu- pozostaną one zablokowane na rachunku papierów wartościowych prowadzonym przez dom maklerski. W dniu 16.02.2012r. pozwana reprezentowana przez powoda sprzedała powodowi 140 akcji na okaziciela, znajdujących się w depozycie prowadzonym przez (...) Banku S.A.. W związku z powyższą umową powód oświadczył, że obejmuje akcje w posiadanie, złożył dyspozycję (...) Banku S.A. odebrania akcji od sprzedającej i ich przechowania. Wbrew zapewnieniom pozwanej akcje w chwili zawierania powyższej umowy były obciążone zastawem na rzecz (...) Bank S.A. z dnia 9.11.2011r., na podstawie umowy zastawu, którą w imieniu pozwanej zawarł jej inny pełnomocnik. W dniu 15.02.2012r. biuro (...) securities S.A. na podstawie pełnomocnictwa pozwanej- złożyło dyspozycje transferu w/w akcji z (...) Bank S.A. do innej firmy inwestycyjnej. Powód złożył w dniu 20.02.2012r. polecenie nie wykonywania dyspozycji

powyższego transferu. (...) Bank S.A. wystąpił do pozwanej o złożenie wyjaśnień odnośnie zaistniałej sytuacji, ale odpowiedzi nie uzyskał. Z tych względów wystąpił do sądu z wnioskiem o złożenie akcji do depozytu sądowego. Występując z powództwem o ustalenie prawa powód poszukuje ochrony sądowej. Jako że jego prawo własności akcji wskutek dwukrotnego przelewu wierzytelności przez pozwana- zostało naruszone.

Pozwana A. C. nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2013r. pozwana stawiała się osobiście i oświadczyła, iż uznaje roszczenie pozwu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art.213 § 2 sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60). Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego (zob. wyrok SN z dnia 1 czerwca 1973 r., II CR 167/73, OSNC 1974, nr 5, poz. 94, według którego wyrok nie może być oparty na uznaniu, które uzależnia spełnienie dochodzonego pozvem żądania od warunku; odmiennie - por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 7 grudnia 1999 r., I PKN 399/99, OSNP 2001, nr 8, poz. 271). Instytucja uznania powództwa stanowi wyraz tego, że pozwany, rezygnując z obrony, korzysta z zasady autonomii w dysponowaniu swoim prawem podmiotowym. Sąd jest związany uznaniem. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając na uwadze powyższe, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego- przedłożonego przez powoda w formie dokumentów takich jak- kopii umowy sprzedaży z dnia 16.02.2012r. k.5, pełnomocnictwa z dnia 19.10.2010r k.7, umowy zastawu na akcjach z dnia 19.10.2010r. k.7-13, umowy o ustanowieniu rejestrowego zastawu na akcjach z dnia 19.10.2010r. k.14-17, umowy przelewu wierzytelności z dnia 19.10.2010r. k. 18-22, postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 16.10.2012r. w sprawie sygn. akt I Ns 693/12 k.24, które to dowody nie były kwestionowane przez strony co do ich autentyczności i nie budziły również zastrzeżeń Sądu- w ocenie sądu, uznanie powództwa przez pozwaną nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa.

Tym samym, sąd na zasadzie art 213§2 kpc orzekł jak w sentencji.

Na zasadzie art. 333 § 1 pkt 2 kpc sąd wyrokowi odnośnie punktu 2 nadał rygor natychmiastowej wykonalności, albowiem tylko w tym zakresie wyrok nadaje się do wykonania w trybie egzekucji.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 i następne kpc, zgodnie z wynikiem procesu.